

Björkelund

Cirka 150 meter sydväst om Anderstorp, på sjösidan av vägen, ligger ett litet torp med lagård, snarlikt och byggt ungefär samtidigt som Anderstorp.

År 1860 slog sig Erik Nilsson Lås från Fräckestad och Johanna Johansdotter från Bellefors ner här som småbrukare på två tunnland förpantad mark som kallades Björkelund. Erik avled redan tre år senare men Johanna kom att bo kvar till år 1868 när hon överlät sin fastighet på Johannes Johansson och Anna Lisa Jansdotter, vilka i sin tur redan efter fem år överlät den på Anders Petter Johansson från Nya Stockholm i Närlunda och Anna Beata Forsman från Vallsjömon i Lindbergslid.

Efter Anders Petters död år 1880 kom Beata Forsman, senare kallad fattighjon, och hennes tre söner att bo kvar i Björkelund och år 1908 friköpte de och fick lagfart på sin mark. Ungefär samtidigt emigrerade sönerna Gottfrid och Per August till USA och Beata kom att fram till sin död år 1932 att bo kvar i huset med den tredje sonen "Skeppar-Frans", Frans Alfred Forsman, född i huset år 1876. År 1921 köpte han ut stället av sin mor och sina bröder och den lilla gården kom sedan att förbli i hans ägo fram till 1952 då han avled, och även denna fastighet blev sommarbostad. Hans arvingar sålde då fastigheten till Carl och Nanny Fransson, vilka efter endast en vecka sålde den vidare till Einar Persson från Kumla, som hade den fram till sin död. Deras vinst på den snabba affären blev 1.500 kronor, vilket i dagens penningvärde motsvarar cirka 25.000.

För Frans Forsman, som var ogift, kom Björkelund att bli raka motsatsen till vad det är idag, nämligen vinterbostad. Han var pråmskeppare i Stockholm och bodde i huset endast under den kalla årstiden när sjöfart var omöjlig. Något jordbruk bedrevs av förståeliga skäl inte längre och marken låg i träda och lagården hade stått tom och öde åtminstone sedan 1930-talet.

Det andra Björkelund

På den häradekonomska kartan från åren runt 1880 är två fastigheter markerade på platsen för Björkelund. Det var på 1870-talet som ytterligare en bostad med lagård kom till här på en ny avstyckningen om två tunnland, vilken Johannes Eriksson och Britta Stina Johansdotter blev förpantningsägare av. Det enda vi vet om dem är att de var barnlösa och att Johannes efter Brittans död vid sekelskiftet kom att bo kvar i huset ända fram till 1922, då han flyttades till ålderdomshemmet i Undenäs. Marken återgick då till förpantaren och den övergivna bostaden, som vi varken vet exakt var den låg eller hur den såg ut, antingen revs eller ruttnade efter hand bort.